خبر

آثار ۲۰ کشور در جشنواره فیلم ۱۰۰

نشست خبری سیزدهمین جشنواره فیلم «۱۰۰» به دبیری یوسف منصوری با حضور حمیدرضا جعفریان رئیس شورای سیاست‌گذاری و هادی فیروزمندی مدیر رسانه‌ای این رویداد در محل سازمان سینمایی سوره برگزار شد.

منصوری در این نشست درباره اکران عمومی فیلم‌های جشنواره ۱۰۰ گفت: بسترهای مختلف برای اکران این آثار وجود دارد. ما آثار برتر را در طول سال آینده قبل از اکران عمومی فیلم‌ها در سینماهای کشور پخش خواهیم کرد تا این امکان فراهم شود که این آثار در طول سال دیده شود. سعی می‌کنیم از راه تلویزیون‌های شهری هم آثاری را پخش کنیم. این یک همکاری دوطرفه است که پیشنهاد آن را داده‌ایم و امیدواریم به نتیجه برسد.

یوسف منصوری هم بیان کرد: ما در این دوره از جشنواره سه بخش ملی، بین‌المللی و کودک و نوجوان داریم که در روزهای ارسال آثار از آن استقبال خوبی شد. بیش از ۴۰۰۰ اثر به این بخش‌ها ارسال شده که این نشان می‌دهد بین جوانان علاقه‌مند به هنر و سینما شور و انگیزه زیادی برای فعالیت‌های هنری وجود دارد و امیدوارم این مسیر با قوت بیشتری ادامه پیدا کند. همچنین بیش از ۲۰ کشور دنیا برای این جشنواره اثر ارسال کرده‌اند./مهر

به بهانه برگزاری هفتادوسومین دوره بررسی شد

احضار روح هیتلر در جشنواره برلین

فرهنگ
سعید مستغاثی
مستندساز و کارشناس سینما

وقتی در ۲۹ ژانویه ۲۰۲۰ هفته‌نامه معتبر دی‌زایت افشا کرد که آلفرد باوئر، بنیان‌گذار و نخستین دبیر جشنواره فیلم برلین که از ۱۹۵۱ تا ۱۹۷۶ به مدت ۲۵ سال این سمت را تا زمان بازنشستگی خود برعهده داشت، یک مورخ فیلم نبوده و اسناد به‌دست‌آمده از اوایل دهه ۱۹۴۰ میلادی تصریح دارد که او یکی از اعضای فعال حزب ناسیونالیسم سوسیالیسم آلمان تحت هدایت آدولف هیتلر بوده و همچنین از اعضای بلندپایه موسسه رایش فیلم (Reichsfilmintendanz) از زیرمجموعه‌های بخش فیلم وزارت پروپاگاندا (تبلیغات) نازی‌ها به‌شمار می‌آمده، ناگهان کلیت این جشنواره آن‌هم در آستانه برگزاری هفتادمین دوره خود زیر علامت سؤال رفت.

اگرچه این واقعیت را ولفگانگ بکر (نویسنده و سینماگر آلمانی و سازنده فیلم‌هایی همچون خداحافظ لنین) در کتاب خود تحت عنوان «فیلم و حکومت» در سال ۱۹۷۳ نیز بیان کرده‌بود و آلفرد باوئر که در آن زمان دبیر جشنواره برلین بود را به همکاری با دستگاه تبلیغاتی هیتلر و گوبلز و همچنین عضو گروه ضربت حزب نازی آلمان معروف به «پیراهن‌قهوه‌ای‌ها» متهم کرد اما متاسفانه در آن زمان این افشاگری بکر در پرده‌ای از سانسور باقی ماند و همچنان آلفرد باوئر به ریاست خود بر یکی از قدیمی‌ترین جشنواره‌های جهانی ادامه داد و حتی پس از بازنشستگی هم از سال ۱۹۸۶ جایزه‌ای تحت عنوان جایزه آلفرد باوئر به بهترین فیلم جشنواره که دیدگاه‌های نوینی را در دنیای سینما مطرح کند اعطا می‌شد که این جوایز نیز به مدت ۲۵ سال تا ۲۰۲۰ و دوره هفتادم این جشنواره ادامه داشت تا این‌که حدود ۲۰ روز قبل از برگزاری این دوره از جشنواره افشاگری نشریه دی‌زایت، آب‌پاکی را روی دست همه ریخت که جشنواره محبوب‌شان تاکنون درواقع با تفکرات فاشیستی و نژادپرستانه اداره می‌شده‌است!

جشنواره برلین از کجا آغاز کرد؟

همه ماجرای جشنواره فیلم برلین از زمانی آغاز شد که اسکار مورتای، افسر فیلم ارتش آمریکا در برلین، سران این ارتش را متقاعد کرد تا در بخش غربی یک جشنواره فیلم برپا کنند و مدیریت آن نیز بر عهده آلفرد باوئر گذارده شود. درحالی‌که باوئر عامل اصلی تولید فیلم‌هایی مانند «کولبرگ» ساخته وایت هرلان در سال ۱۹۴۵ بود؛ درامی جنگی در جهت تشویق مردم آلمان در دفاع از نازیسم هیتلری که در راستای اهداف جوزف گوبلز، وزیر تبلیغات هیتلر ساخته شد تا افکار نژادپرستانه و فاشیستی آنها را ترویج کند. در پرونده‌ای که از باوئر به‌دست‌آمده وی یکی از اعضای فداکار شاخه اصلی حزب ناسیونالیسم سوسیالیسم خوانده شده‌بود.

درحالی‌که آلفرد باوئر مدتی پس از جنگ و سرنگونی رژیم هیتلری به‌دلیل همان فعالیت‌های فاشیستی ممنوع‌الکار شد اما ناگهان پرونده او از دسترس خارج گردید و در راس یکی از مهم‌ترین فستیوال‌های فیلم اروپا قرار گرفت!

همین مسأله کارلو چاتریان (دبیر جدید جشنواره که پس از ۱۶ سال مدیریت پیتر کاسلیک به این سمت رسیده‌بود) و مارینه ریسنبک (مدیر اجرایی جشنواره) را وادار کرد تا جایزه فوق را حذف کنند اما لکه‌ننگ تفکرات فاشیستی و هیتلری بر پیشانی این جشنواره باقی ماند تا جایی که آگنیشکا هولاند، فیلمساز معروف لهستانی گفت: «... این یک تناقض تاریخی است که من و دوست درگذشته‌ام آندری وایدا که عضو نیروهای مقاومت زیرزمینی در جریان جنگ جهانی دوم علیه فاشیسم هیتلری بودیم، باید جایزه‌ای را در جشنواره برلین دریافت کنیم که نام آلفرد باوئر، همکار نزدیک همان حکومت هیتلری برآن نقش بسته است!»

علاوه بر آگنیشکا هولاند و آندری وایدا، باز لورمن، از کارگردانان متفاوت سینمای امروز آمریکا و ژانگ ییمو، از نسل پنجم سینماگران چین و آلن رنه از فیلمسازان برجسته موج‌نوی سینمای فرانسه نیز جایزه آلفرد باوئر را دریافت کرده‌بودند.

بقای روح تفکرات هیتلری بر جشنواره برلین

اما تفکرات سیاسی- ایدئولوژیک جشنواره فیلم برلین با حذف جایزه آلفرد باوئر از این جشنواره کاسته نشد و همچنان این جشنواره چنانچه معروف بوده و هست و همان‌طور که پیتر کاسلیک در آخرین مصاحبه مطبوعاتی خود گفت و کارلو چاتریان در نخستین گفت‌وگوی مطبوعاتی‌اش بیان کرد، جشنواره فیلم برلین همچنان یک جشنواره سیاسی و در واقع ایدئولوژیک باقی ماند! به طوری که در همان اولین دوره حضور چاتریان و ریسنبک (که سال‌ها در مدیریت جشنواره لوکارنو به طور هیستریک از حضور هرگونه فیلم سینمای ایران جلوگیری کرده و این موضوع را بارها مورد تاکید قرار داده‌بودند) اما در جشنواره سال ۲۰۲۰ برلین، نه تنها دو، سه فیلم ایرانی را در بخش‌های مختلف پذیرفتند بلکه به یکی از آنها که بنا به اظهارات مختلف کارشناسان و منتقدان سینمایی حاضر و همچنین ارزشیابی‌های متعدد نشریات مطرح سینمایی از ضعیف‌ترین آثار جشنواره محسوب شد، تنها به دلیل محتوای ضد ایرانی آن، جایزه اول را اعطا کردند. فیلمی به نام «شیطان وجود ندارد» که در واقع حاوی همان افکار و تمایلات نژادپرستانه فاشیستی و هیتلری بود.

بازی‌های ایدئولوژیک ادامه‌دار

اما در سال جاری و هفتاد و سومین دوره جشنواره فیلم برلین، این بازی‌های ایدئولوژیک و سیاسی براساس همان تفکرات هیتلری (که ۷۰ دوره به طور رسمی این جشنواره را در چنبره خود داشت) به شکل شدیدتر و گل درشت‌تری ادامه یافت و این بار مدیران جشنواره، محور خود را نه موضوعات هنری و سینمایی (آنچنان‌که همواره شبه‌روشنفکران و سینمای جشنواره‌زده ما مدعی هستند) بلکه دو موضوع سیاسی- ایدئولوژیک اعلام کردند؛ جنگ اوکراین و دیگری مقابله با انقلاب اسلامی و مردم ایران با تمسک به شعار زن، زندگی، آزادی!

از همین روی یک بخش کامل جشنواره به جنگ اوکراین اختصاص یافت و سخنرانی زلنسکی افتتاحیه جشنواره شد؛ مثل بسیاری از جشنواره‌های مختلف یک سال اخیر در غرب به‌جز مراسم اسکار ۲۰۲۲ که حاضر نشدند بخشی از مراسم را به این فرد اختصاص داده و در آخرین لحظات سخنرانی و کاسه گدایی او را حذف کردند!

همچنین در یکی از فیلم‌های مهم بخش مسابقه به نام «ابرقدرت» ساخته شان پن نیز به مصاحبه‌ای مفصل با زلنسکی پرداخته شده‌بود، به طوری که شان پن اعتراف کرد در آن فیلم در واقع او تبلیغاتچی زلنسکی بوده‌است.

تریبون شعارهای سیاسی به جای هنر و سینما

اما قرار دادن یک بازیگر ظاهرا ایرانی در جمع هیات داوران این دوره از جشنواره برلین و برپایی تریبون‌های مختلف برای او تا به شعار دادن علیه ایران و انقلاب و مردمش بپردازد، در واقع از جمله اقدامات مدیران جشنواره برای موضوع دوم دوره هفتاد و سوم بود؛ به علاوه یکی، دو فیلم بسیار ضعیف که گویا سفارش داده شده‌بود تا درباره این موضوع ساخته شود اما از میان فیلمسازان شناخته شده ایرانی، در واقع جنته جشنواره علی‌رغم همه تبلیغات سرسام‌آور و پول‌های هنگفتی که هزینه کرده و می‌کرد، خالی ماند.

نکته قابل توجه دیگر از ایدئولوژیک بودن این جشنواره بیانیه‌ای بود که در آن اعلام کردند هیچ فیلم روسی و ایرانی تولید داخل این کشورها را نخواهد پذیرفت. چنانچه تاکنون نزدیک به یک سال است شرکت‌کنندگان روس را بدون توجه به خاستگاه و جهت‌گیری و محتوا و ساختار هنری آثارشان از هر جشنواره و مراسم هنری، ورزشی و فرهنگی و ... حذف کرده‌اند! در حالی که همواره به ایران انتقاد می‌کنند چرا مثلا ورزشکارانش با نمایندگان رژیم صهیونیستی دیدار نکرده یا آثار این رژیم جعلی را در هیچ جشنواره داخلی نمی‌پذیرند و همچنین برعکس در هیچ جشنواره آن رژیم شرکت نمی‌کنند.

گویا اصلا این واقعیت تردیدناپذیر را درک نمی‌کنند که اگر روسیه را به دلیل مثلا تجاوز به اوکراین از همه میادین ورزشی و هنری و علمی حذف کرده‌اند، رژیم صهیونیستی بیش از هفتاد سال است به دنیا تحمیل شده و سرزمین‌های اسلامی را مورد تعرض قرار داده و براساس نژادپرستی و آپارتاید آشکار به اشغال خود درآورده‌است. ضمن آن‌که در این مدت کشتارها و قتل عام‌ها و نسل‌کشی‌ها و فجایع بسیاری به بار آورده چنانچه نه تنها از سوی سازمان ملل در سال ۱۹۷۵ به عنوان رژیم آپارتاید شناخته شد بلکه بارها برای جنایات مختلفش تحت تحقیق و تفحص کارشناسان این سازمان قرار گرفته‌است. برای نمونه سال ۲۰۰۶ و بعد از جنگ ۳۳ روزه در لبنان، به عنوان جنایتکار جنگی شناخته شد و سال ۲۰۲۰ نیز کارشناسان دیوان بین‌المللی لاهه برای بررسی اتهام جنایت جنگی رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های اشغالی مجددا تحقیقات خود را شروع کردند.

جوایز و دیدارهای دولتی و حکومتی؛ آری یا خیر؟

شبه‌روشنفکران جشنواره‌زده همیشه به جشنواره فیلم فجر انتقاد می‌کردند که چرا فرضا این جشنواره دولتی همواره محل حضور دولتی‌ها و حکومتی‌هاست و وزرا، وکلا و نمایندگان دولت برخی جوایز آن را اعطا می‌کنند. می‌گفتند هنر و سینما باید از سیاست و دولت و حکومت جدا باشد و نباید در هیچ جشنواره هنری و سینمایی، هیچ مسئول دولتی و سینمایی حضور داشته‌باشند. می‌گفتند در یکی از جشنواره‌های اروپایی وقتی لوئیس بونوئل دریافت که یک مسئول دولتی حضور دارد، آن را ترک کرده‌بود.

اما اینک در هفتاد و سومین جشنواره فیلم برلین، در کمال شگفتی هیأت داوران پیش از آغاز جشنواره با صدراعظم آلمان و وزیر خارجه این کشور دیدار کرده و رهنمود می‌گیرند. گویا یک هیأت دیپلماتیک هستند که پیش از ماموریت سیاسی خود باید از بالاترین مقام سیاسی آلمان، خط و ربط سیاسی دریافت کنند تا طی ماموریت خود به کار ببندند. و این سیاسی‌بازی فقط به جشنواره فیلم برلین اختصاص ندارد. همین هفته پیش و در مراسم جوایز بفتا (اسکار انگلیسی) که اساسا یک مراسم دولتی نیست، ویلیام و کیت میدلتون (سران آینده سلطنت بریتانیا) حضور داشتند. آنها پیش از این نیز در جشنواره فیلم کن و نمایش فیلم تروریستی «تاپ گان : ماوریک» و اعطای نخل طلا به این فیلم و تام کروز حاضر بودند. مراسمی که برای آن جنگنده‌های فرانسوی رژه هوایی رفتند، گویی یا یک مراسم نظامی و حکومتی مواجه هستیم و نه سینمایی.

البته این فقره در سینمای غرب به ویژه هالیوود سابقه‌ای دیرینه دارد؛ یکی از مهم‌ترین نمونه‌هایش، اعطای نشان آزادی (برترین نشان و مدال آمریکا) و درجه آدمیرال تمامی (بالاترین درجه نظامی ارتش آمریکا) در فوریه ۱۹۷۳ از سوی یکی از بدنام‌ترین روسای جمهوری آمریکا یعنی ریچارد نیکسون به یکی از معتبرترین فیلمسازان تاریخ سینما یعنی جان فورد بود، به دلیل خدمات او به آمریکا و سخنرانی نیکسون در تجلیل از فورد و سخنان فورد در جان‌نثاری برای نیکسون، آن هم در سال‌هایی که آمریکا وحشیانه‌ترین قتل‌عام غیرنظامیان را در ویتنام به راه انداخته‌بود.

در سال‌های بعد نیز شاهد تصاویری از به اصطلاح فالوده‌خوری سینماگران مشهوری مانند فرانک سیناترا، جان وین و دین مارتین با رونالد ریگان، یکی از جنگ‌طلب‌ترین روسای جمهور آمریکا و همین‌طور دریافت همان نشان مهم سیاسیون آمریکا توسط امثال تام هنکس، استیون اسپیلبرگ، رابرت دنیرو، الن دی جنرس و باربارا استرایسند و ... بودیم.

قاب

فیلم کوتاه «برنده» منتشر شد

«برنده» از محصولات مرکز نهضت، همزمان با ولادت حضرت ابوالفضل(ع) و روز جانباز منتشر شد.

این اثر اقتباسی آزاد از کتاب «چشم‌های بابا» اثر راضیه دهقان سلماسی است که به قلم آیدا حافظی به یک اثر نمایشی تبدیل شد. محمدرضا ملاعباسی، تهیه‌کننده و کارگردان در این اثر کوشیده با لحنی روان برای مخاطب عمومی همراه با چاشنی جذابیت برای کودکان و نوجوانان به منظور معرفت نوگلان باغ انقلاب به موضوع جانبازان دفاع مقدس بپردازد.

برای دیدن فیلم کوتاه برنده کیوآرکد را اسکن کنید

انیمیشن

جوایز دریافتی انیمیشن «سمپاش» به ۱۱۰ رسید

انیمیشن «سمپاش» به کارگردانی فرنوش عابدی و با تهیه‌کنندگی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان پس از حضورهای بین‌المللی متعدد در جشنواره‌ها موفق به کسب مقام اول از جشنواره «سولیداندو» و جایزه حقوق بشر نوجوانان از جشنواره «ناپولی» شد.

این دو جشنواره در کشور ایتالیا برگزار می‌شود.

این پویانمایی موفق کانون تاکنون توانسته بیش از ۳۲۹ حضور بین‌المللی در جشنواره‌های فیلم خارجی را در کارنامه خود ثبت کند.

«سمپاش» پیشتر نیز با کسب سه جایزه مقام دوم فیلم کوتاه، بهترین انیمیشن و بهترین فیلم کوتاه درام از جشنواره «امیزینگ مادرید» اسپانیا را کسب کرده بود.

این انیمیشن در مورد دیار و سرزمینی است که در آن رویش هرگونه گل و گیاهی ممنوع است و ارتشی به نام «سمپاش» وظیفه نگهداری و شکار گیاهان و کسانی که از آنها نگهداری می‌کنند را دارد. داستان فضای علمی - تخیلی دارد و در آن، ویرانشهری نقطه مقابل آرمانشهر است و در فضای ویرانشهر، آینده چندان روشن نیست و ..../خبرگزاری صبا

اکران

هفته ۱۰ میلیاردی سینما

هفته گذشته سینماهای کشور برای اکران فیلم‌های ایرانی بدون هنر و تجربه و خارجی، ۱۰ میلیارد و ۱۵۲ میلیون تومان فروش کرد.

تعداد مخاطبانی که در هفت روز گذشته به سینما رفتند نیز ۳۲۸ هزار و ۱۱۴ نفر است و این میزان از فروشی که سینماها در دو هفته قبل تجربه کرده‌اند که در آن ۳۰۰ هزار نفر به سینما رفتند نیز بیشتر است و سینماها رکورد هفته قبل خود را در هفت روز گذشته شکستند.

این آمار در شش ماه گذشته رکورد محسوب می‌شود. البته سینماهای کشور در شش ماه نخست سال و در اوج فروش خود یعنی در شهریور ماه فروش ۱۱ میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومانی را نیز تجربه کرده‌اند.

بنابراین می‌توان گفت که فروش سینماها تقریبا به اوج خود در سال نزدیک شده و شاهد روزهای خوب سینما مانند آنچه در تابستان امسال تجربه کردیم، هستیم.

هفته گذشته فیلم تازه اکرانی «خط استوا» نیز به فیلم‌های در حال اکران اضافه شده که توانسته ۹۰۹ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان فروش کند./تسنیم